

σταυροπηγιακῆς Μονῆς, τῆς ἐπιλεγομένης Νέας τῆς ἐπ' ὀνόματι τιμωμένης τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἦτοι ἱστορία τῆς Μονῆς, καὶ θαύματα τινὰ παράδοξα παρὰ τῆς Θεομήτορος τελεσθέντα· τὰ πάντα σχεδιασθέντα καὶ συντεθέντα παρὰ τοῦ ἐλαχίστου ἐν Ἱεροδιακόνοις Νικηφόρου Χίου, τοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς Νέας Μονῆς, καὶ νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα, ἀναλώμασι τοῦ ἐκ τῆς αὐτῆς Μονῆς πανοσιωτάτου καὶ τὰ μάλιστα φιλοκάλου ἐν Ἱερομονάχοις κυρίου κυρίου Παισίου, τοῦ πίκλην Μπαρμπαριά· ἵνα διανεμῶνται δωρεὰν ὑπὲρ ψυχικῆς αὐτοῦ σωτηρίας. Ἐνετίησιν, αὐδ'. 1804. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 8ον.

(396) — Ἐξήγησις τῆς Θείας καὶ ἱερᾶς Λειτουργίας μὲ ἀπλῆν φράσιν. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθεῖσα διὰ δαπάνης τοῦ εὐγενεστάτου μεσέρ Ἰωάννου Μαυροκορδάτου καὶ Τζελεπῆ ἐκ τῆς νήσου Χίου. αὐδ'. Ἐνετίησιν 1804. Παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίῳ. εἰς 12ον.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ὑπάρχει μίᾳ προγενεστέρᾳ ἐξήγησις τῆς Θείας Λειτουργίας εἰς στίχους ὑπὸ Κωνσταντίνου Δαπόντε. Ἴδε τὸν Ἀριθμὸν (343) τοῦ παρόντος Καταλόγου.

(397) — Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μάρτυρος Δημητρίου τοῦ νέου, τοῦ ἐν τῇ Τριπολίτζᾳ τῆς Πελοποννήσου μαρτυρήσαντος, ἐν ἔτει τῷ σωτηρίῳ αὐγ'. Ἀπριλλίου ιδ'. Ποιηθεῖσα ὑπὸ Ἰωσήφ τοῦ ἐκ τῆς Τριπολίτζας, Ἱεροδιακόνου τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου ἁγίου Ἀμύκλων, Κυρίου Νικηφόρου· καὶ τυπωθεῖσα διὰ δαπάνης τῶν φιλαχρίστων πραγματευτῶν Δημητρίου Γιαννοπούλου Σπερτιώτου, καὶ Γεωργίου Ἰωάννου τοῦ ἀπὸ Κερπίνης κωμωπόλεως τῆς Πελοποννήσου. Ἐνετίησιν, αὐδ'. 1804. παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. εἰς 4ον.

(398) — Διάταξις Ἐκκλησιαστικῆ ἀφορῶσα τὸν Ὁρθό-